

یاسین بانخیلانی

هژال له هه‌موو که‌س دره‌نگتر هات، نازانم بۆ؟ کاتی‌ک به‌جوانی سه‌یرم کرد، قوڵی هه‌ل‌کردبوو تا مه‌چه‌کی به‌هه‌ویره‌وه بوو، دیاربوو له‌سه‌ر نان‌کردن هه‌لاتبوو!.

ده‌مویست به‌بۆنه‌ی هه‌ویره‌که‌ی ده‌ستییه‌وه قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵدا بکه‌م، به‌لام هه‌رچه‌ندم کرد نه‌مویرا! جارێکی تر غه‌یرمه‌ دایه‌وه به‌ر خۆم، به‌هه‌مان شیوه‌ی پێشوو نه‌متوانی وشه‌یه‌ک چیه‌ له‌ زارم بیته‌ ده‌ر. دلشاد درۆ ناکات ده‌لیت: تو ترسنۆکیت!.

تیناگه‌م ئەمپۆ هه‌موو به‌که‌یفن و له‌گه‌ڵ یه‌کترا خه‌ریکی گالته‌و توانج‌بازین، به‌ته‌نها من و ئەو نه‌بیته‌، ده‌لیتی بیر له‌یه‌ک شت ده‌که‌ینه‌وه‌یا به‌دوای یه‌ک شتدا ده‌گه‌ڕێین!

جا کێ ده‌لی: وا نییه‌؟

بیزارو په‌ست ده‌بووم کاتی‌ک باوکم یا دایکم بۆ کارێک ده‌یانناردمه‌ ئەم ژێرزه‌مینه‌، که‌چی ئەمپۆ پێچه‌وانه‌یه‌!.

تۆپبارن و خزانه‌ژێر زه‌مین به‌رده‌وام بوو، عه‌شقی کچانیش وایلی‌کردبووین هه‌میشه‌ ده‌ست به‌دوعا بین، که‌ شار تۆپباران بکریته‌. تۆپبارن تا ده‌هات خه‌ستتر ده‌بوو، ژێرزه‌مینیش جمه‌ی ده‌هات. بۆنی دوکه‌لی جگه‌ره‌و ئاره‌قه‌ی له‌ش مرو‌قی بیزارو کاس ده‌کرد، به‌لام ئەو بۆنانه‌ لای من بوو بوون به‌ بۆنی قزی که‌ژال، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچی هه‌ستم بوو دابووم به‌ ئه‌و دڵ و چاوم هه‌ر له‌سه‌ری بوو، وام هه‌ستده‌کرد ئیستا نا که‌میکی تر له‌به‌ر چاوم وندهبیته‌. ئەو پۆ ئه‌وه‌نده‌ له‌ناو خۆمدا خۆم خواردوه‌وه تا گه‌شته‌ تینم به‌ دلشادی هاورپیم گوت: وه‌خته‌ شیته‌ بم بۆ که‌ژال، ئەو کافر ده‌ ئیستا به‌رامبه‌رم بزه‌یه‌ک نه‌یگرتوو، ده‌مه‌وێت له‌م مه‌سه‌له‌دا یارمه‌تیم بده‌یت، تو بۆ خۆت ده‌زانیت سالی‌که‌ شه‌وو پۆژ به‌ ئاهیه‌وه‌ تل ده‌خۆم!.

= که‌ژال جوانه‌و هه‌رچی کورپه‌ وه‌خته‌ بۆی شیته‌ بن، ئه‌ویش که‌می‌ک له‌خۆی رازیه‌، پیم باشه‌ هه‌ر له‌سه‌ر خۆ له‌گه‌ڵیدا خه‌ریک بیت، پیم باشه‌ به‌ هیمنی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌یت، کارێکی وا نه‌که‌یت به‌ یه‌کجاری ته‌رکی ئیره‌ بکات.

- چی په‌له‌ نه‌که‌م، عه‌شقی ناگری تێبه‌رداوم؟

زرمه‌ی تۆپیک ژێرزه‌مینه‌که‌ی هه‌ژاند، که‌ژالیش له‌و کاته‌دا شله‌ژاو چاوه‌کانی شیوه‌ ترسی‌کیان پێوه‌ دیاربوو. منیش ده‌ستم به‌ دوعا کرد ئەمجاره‌ تۆپیک نزیکت‌ر به‌ته‌قیته‌وه‌، به‌لکو ترس هه‌لیفرینیتته‌ باوه‌شم هه‌تا پێی بلیم و دلنیا‌ی بکه‌م، له‌باوه‌شی مندا‌ی نابیت بترسی، ده‌بم به‌ قه‌لغانته‌. زرمه‌ی تۆپیکی دوور تر شریته‌ خه‌ونه‌که‌ی پێی بریم، به‌لام بۆ یه‌ک چرکه‌ چاوم له‌سه‌ر کلا نه‌ده‌کرد.

ژنی مام تۆفیقی دراوسێمان به‌توانجه‌وه‌ گوتی: ئەوه‌ بۆ وا ئه‌بله‌ق بوویت؟

به‌په‌شۆکاویه‌وه‌ گوتم: چۆن ئه‌بله‌ق نابم، ئەوه‌ ژیانه‌ ئه‌و خه‌لکه‌ی تێدایه‌!.

- ده‌ی خۆ ناخۆشیش نییه‌ (به‌توانجه‌وه‌)

ئیت‌ر خۆم له‌ قسه‌ی ئەم ژنه‌ نه‌عه‌له‌تییه‌ نه‌گه‌یاند، که‌می‌ک کشامه‌ دواوه‌و له‌ پشت ژنیکه‌وه‌ تیه‌ی چاوم خسه‌ته‌ سه‌ری، هه‌رچه‌نده‌ لاچاویکی دیاربوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا وام ده‌زانی هه‌موو جیهان له‌ناو ئەو چاوه‌دایه‌و منیش ته‌ماشای ده‌که‌م.

ناخ که‌ژال! خۆزگه‌ ده‌زمانی ئاگات له‌م دله‌ وێرانیه‌ی من هه‌یه‌، یا ئه‌وه‌ی به‌خه‌یاڵتدا نه‌یه‌ته‌ منه‌؟ نا، ده‌زانم ئاگاداری سوتاری منیت و خۆت گیل ده‌که‌یت و ده‌ته‌وێت ئه‌وه‌ندی تر شیته‌ و شه‌یدام بکه‌یت وله‌ دلیشه‌وه‌ گالته‌م پێبکه‌یت. ئاخ‌ر که‌ژال بۆ وام لیده‌که‌یت! هه‌ر هه‌یج نه‌بیته‌ یه‌کجار به‌ تیه‌یه‌ک، به‌ نیگایه‌ک سه‌یریکم بکه‌. تو چۆن نازانیت من چه‌ند تۆم خۆشده‌وێت، ئە‌ی هه‌ر له‌به‌ر تو نه‌بوو من تۆپبارانیشم خۆشویست!. هه‌ر له‌به‌ر تو نییه‌ شه‌وانه‌ دوعا ده‌که‌م شارۆچکه‌که‌مان تۆپباران بکریته‌، گرنگ نییه‌ تۆپبارن چی کاره‌ساتیک به‌سه‌ر ئەم شاره‌دا ده‌هینیت، ئە‌وه‌ی گرنگه‌ لای من تو بیته‌ ئیره‌و یه‌کت‌ر ببینین.

تۆپیکی تر له‌ نرتک ژێرزه‌مینه‌که‌دا ته‌قییه‌وه‌، بوو به‌ قیژه‌و هاواری ژن و منال، منیش سه‌رم هه‌لبێی و سه‌یریکی که‌ژالم کرد، ئه‌ویش به‌ نیگایه‌کی سحراری جه‌رگ‌ر سه‌یریکی کردم، وه‌ک بلیت: ها چیت ده‌وێت، یا خه‌یاڵ نه‌که‌یت ئاگاداری هه‌موو شتی‌کم!. ئاورپیم به‌لای دلشاددا دایه‌وه‌، له‌گه‌ڵ نه‌خشیندا لای سه‌ره‌وه‌یان گرتبوو بۆ خۆیان خه‌ریکی چاوبازی نوکته‌بازی بوون.

سات به سات عه شقی که ژال وای لیده کردم، که ناگام لای خۆم نه مینیت، تا بزانه چی رویداوه، خه لک باسی چی ده کهن، کی کوژراوه یا مالی کی پوخواوه!

ژان و کچان هه موو سه رگرمی ده مه ته قین، هه ریه که سه رقالی مه سه له یه که، به لام من چاوو دل هه لای که ژاله. نه و جیاوازی له گه ل هه موو که کانی تر دا هه یه، باسی هه چ ناکات و بو خوی بیده نگ دانیشتووه، هه ندیک جار نه بیته چاویک به ملاولادا ده گپیت و به تیه یه کیش سه ریکی من ده کات، وه که چاو دیریم بکات یا به ویت شتیک پی بلیت!

نا، نیستا زوو زوو سه یرم ده کات به لام به کورته نیگا، به هه ر نیگایه کیشی ختوکه یه که به دل و جه رگمدا دیت و هه موو گیانم ده که ویت له رزین. نا، ته واو خه ریه که لیم تیده گات و سه ریکی تر بکات چاو پکی لی داده گرم نیت کۆتایی به هه موو شتیک دیت و په رده که ی نیوانمان هه لده دریته وه، به لام نه که جاریک، دوو جار، سی جار. . سه یری کردو من نه که هه ر نه مو پرا سه یری بکه م، به لکو به هه ر سه یرکردنیک سه ریکی پیداده خستم، وه که بلتی: ناگام له هه چ نییه، ته نانه ته له م دواییانه دا وام لیها تبوو به هه چ شپوه یه که نه مده و پرا به تیه ی چاو سه یریشی بکه م. کاتیکیش نه سه یری ده کردم خۆم به شتیکه وه خه ریک ده کرد، نه گه رچی ده مزانی نه م کرداره م نازاری زور ده دات و وه که من له ناخه وه خوی ده خواته وه. له و کاته دا رووی خۆم وه رگپرا دلشادم له ته نیشته نه خشینه وه بینی هه موو گیانی پیده که نی. ده مو یست سه یریکم بکات یا ناو پیکم لی داته وه وه که میک له م حاله م تیبگات، به لام نه و خوا نه ناسه وای ده زانی که سیک له ناو نه و ژیرزه مینه دا نییه له خویی و نه خشین زیاتر، پیاو قه رابه یه کیش بخواته وه نه وه نده ی نیستای نه و خه یال نابیت. خواجه چیبکه م و چۆن نه م په رده ی شه رم و ترسه بدرپیم! که سیک بو یارمه تی، ته نها وته یه که یا وشه یه که له لای یه کی کمان بدرکینیت، چی بکه م! هه چ تاوانی خۆمی تیدا نییه و خۆم به تاوانبار نازانم، تاوانی نه و کۆمه لگایه مرؤف ناوا په ره وه رده ده کات، نیمه له مال له فوتابخانه به ترس و شه رم په ره رده کراوین.

رووم به ره و خواره وه وه رگپرایه وه دیسان که وته وه به رچاوم، که چۆن به چه ژمه ته وه سه یری ده کردم، دلنیام نیستا وه که سیک چۆن له کاتی خنکاندا به هه ر چوارلا په ل ده هاویت، به لام له هه و زیاتر هه چ شتیک به ده سستییه وه نایه ت وام لیها توه، چیبکه م خواجه! چاووم برپوه ته بنمیچی ژیرزه مینه که، ده سه تکانم ده لهرزن، لیوه کانم یه کناگرن، په نگه خوینم تیدا نه مابیت و هه مووی له گه ل ترس و شه رمد تاوبنه وه یا له ده ماره کانمدا وه ستابن، ده وونیشم هه ست ده که م به تیغ قاژ قاژ ده کریت، نه مهنده کاسم ناگام له چوارده وری خۆم نه ماوه. توپباران ماوه، که س کوژراوه، چی رویداوه! ته نها وه که خه و نه وه نده م ده بینی خه لک به ره و ده ره وه ده رپۆن و ژیرزه مینه که خه ریه که چۆل ده بیته، تو بلیت چی رویدا بیت! نه ی که ژال خۆ جارن پیش هه موو که س پایده کرده ده ره وه؟

خه لک تاک تاک، دوو دوو به ره و ده ره وه ده رپویشتن، که ژالیش خۆم ناسا دانیشتووه، له وه ده چیت نیازی نه بیت بچیته ده ره وه تا هه موو خه لکه که ده چنه ده ره وه، نیجا سه رزه نشتیک بکات و سی تفیش بکاته ناوچاوانم و بلتی: تو که ی نه و پیاوه بیت بتوانیت خۆت له قه ره ی من بده یته!

ترسی مانه وه ی عاره قی پیده ردام " خواجه دلی بگوریت و له گه ل نه و خه لکه دا بچیته ده ره وه "

دانیشتوه زور به چه ژمه ته وه سه یرم ده کات، تو بلیت: هه ر بو نه وه بیت پیم بلیت خه یال نه که یته به هه چته نازانم! نا شتی و نابیت، هه ر بو نه وه یه، پیم بلیت: نه و نه یینییه ی دلته بدرکینه دل ته قی.

چار ده وری که ژال چۆل بوو، سه یریکی نه ملاو لای خوی کرد، که سیک وانه مابوو، به مه زور دلگران بوو، په نگه نیستا وه که من له دل وه دوعا بکات توپباران ده ست پیبکاته وه به لکو به م هۆیه وه ماوه یه که تر لیره بمینیته وه نه م گپکانه ی دلمان به قیته وه. منیش نیستا به پیچه وانه وه دوعا ده که م، خواجه چیتر توپباران به یه کجاری بوه ستیت و هه چ توپیک روو نه کاته نه م شاره، به لکو له گه ل نه و خه لکه دا نه ویش بچیته ده ره وه. دلنیام نه ویش به پیچه وانه وه دوعا ده کات، به لکو کۆمه لیک خه لک بگه رینه وه نه ویش به م هۆیه وه بمینیته وه. خه لک هه ر به ره و ده رپۆن، نه ویش به نا په زاییه که وه هه ستا، له به ر خۆیه وه هه ناسه یه کی قولی هه لکیشاو به ره و ده ره وه به ریکه وت.

پیش نه وه ی له ده رگا که بچیته ده ره وه هه لویتسه یه کی کرد، ناو پیک به ره و رووم دایه وه، که بینی ده ست به نه ژنو دانیشتووم، به په ستی سه یریکی تیی روانیم، ناخیکی قولی هه لکیشا، نه گه ر زه ویه که کۆنکریت نه بوایه ت ده چوومه ژیری وه! زه وی مه رده قوتم

بده، خۆ ناتویمهوه. برژانگهکانی وهک تیری ناوکهوان پویان تیکردبووم، لیوهکانی یهکیان نهدهگرت، دهیویست قسهیهک بکات، ههچهندی کرد نهیتوانی بیته گۆ! قسهی چی بکات؟ سهیرکردنهکی ههموو قسهیهکه، له ناو نیگای چاوهکانیدا ههستم بهدهنگیک دهکرد، پیتی دهگوتم: هه نهتدرکاند کافر، دللی منیشت وهک دللی خۆت بیبهزهیی، تاوانبار کرد تا دهست به دوعا بم شارۆچکهکهمان، مالهکهمان و کهسوکارمان بکهو پته ژیر تۆپباران، له بهر خاتری کاتژمیریک یا دوو کاتژمیر دانیشتن بهرامبهر چاوه شهرمهکانت، ههی ترسنۆک، جا سبهی تۆپبارن نه مینیت کوی دهکهیته جی ژوانی ئه و عهشقه که پولا له، ژوانیکی وهک خۆت بی گوی و زمانت دهویت. نا ئه م بیدهنگی و شهرمهیی تۆ نیشانهی رهوشت بهرزیهی! نهتدرکاند کافر بۆ منیشت به و دردهی خۆت برد.

وورده وورده که ژال به رهو درهوه دهرویششت و جار به جار ناوپی ده دایهوه، به لکو زمانم بکریتهوه و بانگیکی بکه م. له دوا هه لویسته و ناوپییدا نامهردی منی دهسه لماند. له سو مای چاوهکانیدا ههستم به و دهنگه دهکرد، که دهیگوت: ئه گه ر پیاوی ته نها وشه یهک له و وشانهی ناخت بدرکینه، ئه م جو ره ههستکردنه غیرهتی جو لاند م و وای لیکردم، که فشار بۆ خۆم بهینم هه تا بانگیکی بکه م! لیوهکانم له یهک ترازاند، به لام ناوهکی ته واوله سه ر زمانم قورس بوو بوو، هه ر ئه وهنده هاتمه گۆ که ژ. . . نه یهیشته ته وای بکه م ناوپیکی خیرای دایهوه و به له ز گوتی: به للی!

ئه م ناو پو به لئیه ئه و بورکانه بوو له ناو له شمدا ته قیه وه.

چار چیه! چاوه پروانه و هه ر ده بیته بچم. ویستم ههستم، قاچهکانم ئه وهنده قورس بوو بوون له شوینم نه ده هاتن، هه ر ده بیته بچم و ئه مهی ناخمی بۆ بدرکینم، ئه گه رچی سه راپای له شم وهک به چکه چۆله که ی به ر کریوه هه لده له رزی و زمانم وشکه له تیبوو، هه ر ده بی برۆم و ئه م نهینیه بدرکینم.

به قورسی قاچهکانم به شیوهیهک به رهو لای هه لده هیئا و امده زانی قهت پیتی ناگه م هه تا پیتی بلیم: ئیتر له وزه ما نه ما خۆشم ده ویت!

ئای له و ساته ی به بزوه نازیکه وه ده لیت: ده زانم!

خۆ خۆیشم ده زانم ده زانیت، به لام هه یچ شتیک ناگات به و وشه یه ی که پیم بللی: منیش هه روه ها. . . جا بۆ نایلیت؟

ئه گه ر نه یلیت لئی ناگرم، چونکه ئه و وشه ئه وهنده ئاسان نییه، له بهر ئه وه ئه وهنده ئاسان بوایهت من سالیکی به نازارییه وه نه ده تلامه وه.

جا قهیدی چیه با نه یلیت، ته نها به للی، ئا، ئمیک یا بزیه کی رازیبوون بۆ من درکاندن ئه و وشه یه.

کاتیکی سه رم هه لپری و چاوم به تیشکی روخساره که ی که وت، وام هه ست ده کرد له په رستاگایه کی خۆشه ویستی و جوانیدا به رامبه ر خوا وه ستاوم! به لام هه یچ نه بیته خۆ ده بیته ئه و هه موو چه زه ی ناخم کۆبکه مه وه و بیکه م به یهک وشه و پیشکه شی بکه م، ئه و وشه یه ی سالیکی خه و به درکاندنیه وه ده بینم.

به وردی له په نهجی پیه وه تا چاوه نیرگسیهکانی رامام، ترس و شه رمیک سه راپا له شمی داگرت و له جیگه ی خۆمدا سور هه لگه رام و به لایه که وه گوتم:

ئه ر. . . ی. . . تۆپب. . . اران. . . ته و. . . ووو

Kassel 1996